

PORUKA ŠTOVATELJIMA SVETOGA VLAHA U DOMOVINI I INOZEMSTVU

Rijeka, 15. siječnja 2020.

Dragi štovatelji svetoga Vlaha, braćo i sestre!

Proteklih je godina ovo pismo štovateljima sv. Vlaha uoči Feste ponajprije bilo upućivano onima koje Festa sv. Vlaha neće zateći u Gradu i biskupiji, nego u tuđini i na moru. Iako ću za Festu biti u Gradu i biskupiji, ove se godine i sam osjećam jednim od onih koji su u tuđini, a zbog pandemije i ograničenja koja ona sa sobom nosi, svi se zajedno možemo osjetiti i kao putnici na istom brodu, kako je to više puta ponovio papa Franjo. I zato, umjesto da iz Grada pišem onima u tuđini i na moru, ove godine pišem iz tuđine, imajući pred očima sve štovatelje svetoga Vlaha, pozivajući vas da ovogodišnju Festu proslavimo povezani u molitvi prateći ju u sredstvima javnog priopćavanja. U ovim drukčijim okolnostima, ali s istim pouzdanjem u njegov moćni zagovor i zajedništvo, neka nam utjeha bude lik dobrog starca – sv. Vlaha, koji nas nosi u svojoj lijevoj ruci i blizu svojega srca te čuva naš Grad, našu biskupiju i sve koji mole njegov zagovor.

Posebna je Festa sv. Vlaha ove 2021. godine. Prvi je razlog njezine posebnosti pandemija bolesti COVID-19 koja nas prisiljava da i Festu uklopimo u tzv. novo normalno, a zapravo nije normalno jer nas udaljava jedne od drugih i prisiljava da slavimo pod posebnim uvjetima, bez strke i gungule koja je dio Feste, mnogih uzvanika na koje smo naviknuti i s ograničenim brojem vjernika. Posebna je i zbog toga što će ovogodišnja Festa biti početak pripreme za jubilarnu proslavu 1050 godina Svetoga Vlaha koju bismo trebali proslaviti dogodne. Naposljetku, posebna je i zato što ove godine slavimo 300. obljetnicu Moćnika

dubrovačke katedrale i povratka relikvija iz dominikanskoga samostana kamo su bile sklonjene nakon Velike trešnje. U njemu su relikvije sv. Vlaha, ali i mnogih svetaca koji su stanovnicima ovoga Grada i biskupije u svim razdobljima, a osobito onim teškim poput ovoga koje sada živimo, bili poticaj i ohrabrenje. Posebnu vrijednost imaju one koje su povezane sa životom Isusa Krista, osobito s njegovim rođenjem i smrću.

Želio bih da i nama ovogodišnja Festa, bili mi u Gradu ili u tuđini i na moru, bude poticaj i ohrabrenje. A bit će ako, zagledani u svete relikvije koje nam u pamet prizivaju život Gospodina našega Isusa Krista i našeg sv. Vlaha te drugih svetih zaštitnika koji su ga nasljeđovali, dopustimo da nam to umnoži vjeru, učvrsti ufanje i usavrši ljubav. I to ne bilo kakvu ljubav, nego onakvu kakvu je Krist imao i kakvu su sv. Vlaho i mnogi drugi svetcu tijekom povijesti, ali i sadašnjosti, nasljeđovali. Među onima koji i danas nasljeđuju takvu ljubav prepoznajemo sve kojima je briga za druge i njihove živote ispred vlastitih interesa.

Neka nam na poseban način, dok slavimo sv. Vlaha koji je i sam bio liječnik, budu na srcu i u molitvama liječnici, medicinsko osoblje i svi oni koji se nesebično i neumorno daju i služe drugima. Njima se i mi trebamo pridružiti, svatko na svom mjestu i u svom poslanju. I svi na istom brodu. Ako to uspijemo, tada ćemo i sami postati slični našem Parcu, koji se nesebično i neumorno daje i služi našem Gradu već više od tisućljeća. I tada će ovogodišnja Festa svakome od nas, uza sva ograničenja, zaista biti posebna.

Živio sveti Vlaho!

Mate Uzinić,
riječki nadbiskup koadjutor i
dubrovački apostolski administrator